CMV screening: de ontwikkeling en aftoetsing van een beslishulp voor arts en patiënt in een pilootstudie.

Haio: SWERTS Jonathan , KUL
Promotor: MATHEI Cathy , KUL
Praktijkopleider: LEENDERS Ria

Context: Er is onenigheid onder huisartsen over het al dan niet prenataal screenen naar CMV. Verder geven huisartsen aan dat ze zelf onvoldoende geïnformeerd zijn en dat er een gebrek is aan eenduidige richtlijnen. Dit drijft hen mogelijks tot screening zonder medeweten van de patiënt. Het ontwikkelen van een overzichtelijke, gebruiksvriendelijke beslishulp kan de achtergrondkennis van beide partijen vergroten, de beslissing van de arts nuanceren en/of ondebouwen en kan huisartsen stimuleren om de patiënt mee te betrekken in deze beslissing (‘shared decision making’).

Onderzoeksvraag: Hoe wordt deze beslishulp door huisartsen ontvangen binnen prenatale screening van CMV? Ervaart de huisarts deze beslishulp als nuttig in zijn beslissing? Voelt de huisarts zich beter geïnformeerd? Past de huisarts zijn medisch handelen aan na het aanreiken van deze beslishulp?

Methode: De beslishulp werd ontwikkeld op basis van de meest recente richtlijnen, recente literatuur en informatiebrochures voor patiënten. Vervolgens werd er een vragenlijst verzonden om de meerwaarde van deze beslishulp rond het prenataal screenen naar CMV te beoordelen.

Resultaten: De ontwikkelde beslishulp bestaat uit twee delen: een informatiebrochure en een steekkaart. In totaal participeerden 20 huisartsen aan deze pilootstudie. De beslishulp werd in zijn geheel positief onthaald voor de categoriën inhoud,structuur en gebruiksgemak. Huisartsen geven aan dat dit een meerwaarde betekent voor hun praktijkvoering, maar er bestaat onenigheid over het tijdsbestek waarin deze dient te worden toegepast. Verder staat de meerderheid van de artsen achter het betrekken van de patiënt bij deze screeningsbeslissing. Zowel de steekkaart als informatiebrochure worden als waardevol beoordeeld. Bij de huisartsen gaf de beslishulp bij net geen 80% de doorslag. Na het gebruiken van de beslishulp geeft 35% van de deelnemende huisartsen aan te screenen. De screeningsfrequentie daalde met 20% bij huisartsen t.o.v. de situatie voor de beslishulp.

Conclusie: De beslishulp wordt positief onthaald. CMV screening wordt beoordeeld als een weloverwogen beslissing op basis van deze beslishulp. Huisartsen geven aan deze beslishulp nog te gaan gebruiken in de toekomst en voelen zich nu al relatief zelfzeker in het gebruik ervan. Deelnemende huisartsen beoordelen de tijdsintensiviteit in het bestek van een prenataal consult niet eenduidig. De beslishulp werd beschouwd als een meerwaarde in de praktijk en screenen naar CMV wordt een gedeelde beslissing bevonden. Een minderheid (35%) van de huisartsen kiest voor screening. Dit komt overeen met een daling van 20% tov de situatie voor deze beslishulp.